

Εκκλησία Αγ. Αρσενίου του Καππαδόκη Κυπερούντας (Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Ιωάννου)

[/ Πεμπτουσία](#)

Αναμφίβολα ο νεόδμητος Ιερός ναός του Αγίου Αρσενίου στην Κυπερούντα αποτελεί σταθμό στα σύγχρονα δεδομένα της ναοδομίας της Νήσου μας. Ο κύριος Λόγος είναι ότι αναβιώνει το ρυθμό της παλαιοχριστιανικής πεντάκλιτης ξυλόστεγης βασιλικής εκκλησίας, που επικρατούσε στην Κύπρο από τον 4ο μέχρι τον 7ο μ. Χ. αιώνα.

Κανένας ίσως, από την Εκκλησιαστική Επιτροπή της Αγίας Μαρίνας του 1943, που πήρε την απόφαση να κτιστεί ένας μεγαλύτερος ναός για να εξυπηρετεί τις λατρευτικές ανάγκες της Κοινότητας, δεν θα μπορούσε να υποψιαστεί το μεγαλείο, το εξαιρετο κάλλος, την ξεχωριστή ιδιομορφία και μεγαλοπρέπεια του αποτελέσματος της επιθυμίας σύσσωμης της Κοινότητας.

Είναι κτισμένη σε αρχαϊκή μορφή, επενδυμένη με πέτρα της περιοχής, καλυμμένη με ξύλινη στέγη, που στηρίζεται σε τεράστια ψαλίδια με ξυλεία προερχόμενη από τα ηρωικά βουνά της Ελληνικής Πίνδου, με ενσωματωμένα θέρμο-ηχομονωτικά υλικά εσωτερικά και εξωτερικά ορθογώνια επίπεδα αγκιστρωτά κεραμίδια. Τα κουφώματα, μικρά και μεγάλα, ακολουθούν την μορφή των εκκλησιών της περιοχής του Τροόδους της προ-βυζαντινής εποχής δηλαδή είναι ορθογώνια, χωρίς τόξα και διακοσμήσεις, αλλά μόνο με τα χοντρά ξύλινα ανώφλια που υποβαστάζουν το πάνω μέρος της τοιχοδομίας.

Στο βορειοδυτικό άκρο δεσπόζει επιβλητικός ο πανύψηλος πύργος του καμπαναριού. Έχοντας 34 μέτρα ύψος από το έδαφος μέχρι την κορυφή και μείωση των διαστάσεων προς τα πάνω, σου δίνει την αίσθηση ότι εισέρχεται στα επουράνια. Τα στενόμακρα παράθυρά του μοιάζουν με πολεμίστρες ενώ τα 135 σκαλοπάτια σε οδηγούν στην εξέδρα της κορυφής με τις πέντε καμπάνες, προερχόμενες από την Παραμυθία της Ηπείρου. Από εκεί μπορείς να έχεις μια πανοραμική άποψη της περιοχής, της οροσειράς της Μαδαρής και των γύρω χωριών, που απλώνονται νωχελικά στην αγκαλιά της.

Εσωτερικά χαρακτηρίζεται λαμπερή, μεγαλειώδης, μνημειώδης. Είναι μεγαλοπρεπής μέσα στην απλότητα και λιτότητά της. Τα τρία κλίτη χρησιμοποιούνται για λειτουργικούς λόγους. Τα δύο παρεκκλήσια τού ναού που είναι αφιερωμένα, το βόρειο στην Αγία Φιλοθέη την Αθηναία και στον Άγιο Ραφαήλ και το νότιο στον Άγιο Ευτύχιο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Οι 124 κολώνες, κίονες και πεσσοί, με τα κορινθιακά κιονόκρανα και τις σκαλιστές παραστάδες, τα τόξα με τις ανάγλυφες κορνίζες αλλά και τα σταυροθόλια που σχηματίζουν, σου δημιουργούν ένα αίσθημα δέους, ανάβασης και υπερβατισμού.

Οι εκατέρωθεν κιονοστοιχίες του κυρίως ναού, συμβολίζουν τους Αγίους Αποστόλους, που πορεύονται μαζί με τους πιστούς προς την ανατολή, προς το Ιερό Βήμα, την αιωνιότητα δηλαδή, αφού έχουν θέσει γερά θεμέλια, έχουν ιδρύσει, στηρίξει και εδραιώσει, την Εκκλησία του Χριστού.

Παρόμοιες κιονοστοιχίες επαναλαμβάνονται και στο μεγάλο περιμετρικό γυναικωνίτη, που δίνει την δυνατότητα ιδιαίτερα στους νεότερους, να συμμετέχουν από εκεί στα μυστήρια Στο δυτικό μέρος ανυψώνεται και δεύτερος όροφος, το υπερώο. Έχοντας γίνει κυρίως για στατικούς λόγους, προσφέρει μια ξεχωριστή οπτική, μια πανοραμική άποψη ολόκληρου του ναού.

Τα 730 στασίδια αποδεικνύονται λίγα για να καλύψουν τον χώρο των 1200 τ.μ του δαπέδου. Βρίσκονται όμως εκεί για να ξεκουράσουν το ταλαιπωρημένο σώμα του αγωνιζόμενου Χριστιανού και να τον βοηθήσουν να συμμετέχει καλύτερα στο μυστήριο.

Σημαντικός διάκοσμος με ειδικούς συμβολισμούς θεωρείται και η διάταξη που έχει διαμορφωθεί στο καλλιμάρμαρο δάπεδο του ναού. Αποτελεί ένα δείγμα πολύχρωμων παλαιοχριστιανικών σχηματισμών με επιλεγμένα ελλαδικά μάρμαρα σε ποικιλία χρωμάτων. Το βασικότερο μοτίβο αποτελείται από οκτώ εφαιπτόμενους ρόμβους σε κυκλική διάταξη και συμβολίζει τις επτά μέρες της δημιουργίας και την όγδοη μέρα της αιωνιότητας, ενώ είναι εγγεγραμμένο σε κύκλο που συμβολίζει την τελειότητα, την θεότητα δηλαδή.

[Συνεχίζεται]